

Előfizetési árak:
 Egész évre ——— 12 frt
 Félévre ——— 6 „
 Negyedévre ——— 3 „
 Egy óra ——— 1 „
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pletka Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszó-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-ös szám,
 hová a lap szellemi részét, illetve
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 Azonkívül az összes hirdetés
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Kossuth végrendelete.

Nagybecskerek, április 25.

A nagy halott temetése után egy esztendővel látott napvilágot az ő iratainak befejező kötete. Ez alkalommal ismét sürűen foglalkozik a magyar közvélemény Kossuth Lajos működésének bírálásával. (Mert hála istennek annyira vagyunk már, hogy ezt a nemzeti nagyságot is többé nemcsak dicsőítjük, de bíráljuk is.) Ha elfogadjuk a függetlenségi tulzóknaak e könyvről terjesztett nézeteire vonatkozólag a „kritika“ elnevezést, nem tehetjük ezt anélkül, hogy rá ne mutassunk e helyütt néhány szóval e nézetek merően egyoldalú, igazságtalan voltára. Hisz legtöbbje csupa ellentétességet lát a Kossuth meg a Deák működése között — Deák Ferencz rovására. Pedig e két államférfi nem az a bizonyos két véglet, mely egymást kizárná annyira, hogy ha az egyiknek — a 48-asnak — érdemeit elismerjük, ne követhessük a másik a 67-es, által inaugurált politikát.

Ha tárgyilagosan szemügyre vesszük Kossuth működésének igazán áldásos eredményeit és azokat egybevetjük a Deák Ferencz örökbecsű nagy sikerével, azt találjuk, hogy a kettő nem ellentéte, de kiegészítése egymásnak. Kossuth volt az, ki a nemzetet hosszú tespedéséből felrsta és legszentebb jogait, szabadságait érvényre jutni segítette. Az ő vezetése alatt a magyar nép igazi elismerést nyertek. Megmutatta, hogy ennek a népnek évezredek jogaiban oly öserő lakik, mely ellen tartósan vétni nem lehet. Kossuth a magyar faj erejét képviseli, melyet a tulnyomó erőszak később ideiglenesen elfojthatott, de végképp el nem temethetett, mert támadt a nemzetnek egy másik fia, aki bölcs mérséklettel nemcsak visszazserezte azt, amit elvesztettünk, de

még többet is biztosított e hazának: a békés, szabad fejlődést, Kossuth ereje lerakta az alapját annak a fenséges épületnek, melyre Deák bölcsesége tette le a befejező kupolát s melynek neve: virágzó Magyarország.

Ut, ahol Kossuth és Deák utai egymástól elágaznak, nincs többé helye az összehasonlításnak, hacsak azt nem akarjuk, hogy ez föltétlenül a 48 utáni Kossuth hátrányára történjék. Mig Kossuth egyre az inkompatibilitást, a forradalmat hirdette, mely beláthatatlan veszedelmekbe sodorta volna az országot, addig Deák kibékítette a nemzetet királyával, kibena a koronázás óta az alkotmányos fejedelem s a férfierények mintaképeét imádjuk és kibékítette hasonlóképp a szomszéd állammal, mely épp úgy mi reánk van szorulva, mint mi ő reá, ha mindketten elmerülni nem akarunk az európai népek ocaánjában...

„Az inkompatibilitás zászlójának a kitűzése cselekvést jelentene, amelynek neve a forradalom. Ez pedig a népek utima ratiója és alkalmazásához folyamodni csak akkor szabad, ha a jog védelmére a békés eszközök kimerítése sikertelennek bizonyult... Magyarországon ez az eset még nem forog fenn; az ellentétes érdekek kiegyeztetésére 1848-ban megkísérelt mód sikerülhetése felül az utolsó szó még nincs kimondva.“ — Ebben a két mondatban kulminál a Kossuth végrendelete. Tévedéseivel a nagy embernek kiengesztel a belátás. Kossuth, a kibékülhetetlen, a békét ajánlja a nemzetnek. Persze az 1848-as alapon. Magyarország népének tulnyomó többsége pedig rajta lesz, hogy a boldogult eszményképét: a szabadon fejlődő hazát azon a békés, biztos uton létesítsen, melyet Deák Ferencz bölcsesége kijelölt.

Bánffy és a főrendiház. Bécsi levél jelenti, hogy ha a főrendiház legközelebb szavazni fog a még elintézetlen két egyházpolitikai törvényjavaslat felett, a báró Bánffy miniszterelnök által tett nyilatkozatok értelmében ezáltal biztosítva van a többség elnyerése e két reformtörvény számára. Most elismerik magyar udvari körökben is, még pedig nagyon konzervatív magyar főrendek részéről, hogy a magyar kormány államférfiai okosságával és az állami tekintély érintetlen fentartása mellett minden lehető megtett, hogy a magyar parlament két háza közt az összhang ismét helyreállítsák. Báró Bánffy miniszterelnök ama nyilatkozatát, hogy a szabadelvű minisztérium elvi álláspontjának megóvása mellett elfogadható a főrendiház által indítványozott eventualitás, mely szerint a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat egyik fejezete a kormányrendelet által leendő rendezésnek engedtetik át: szintén a kölcsönös békekievancatok bizonyítékának tekintik.

Agliardi és a magyar sajtó. Hiteles közlések megerősítik a tényt, melyet már több hónappal ezelőtt mint kétségtelenül bizonyosat konstatáltunk, hogy t. i. már Magyarország apostoli királya véleményére való tekintettel is, a ki az egyházpolitikai reformtörvényeket legmagasabb szentesítésével ellátta, XIII. Leó pápa a hagyományos, majdnem egy évezred óta fennálló jó viszonyt a szent szék és a magyar állam közt továbbra is érintetlenül fenn akarja tartani. Agliardi pápai nunczius Magyarországon való tartózkodása alatt azt a politikai és diplomaciai eszmét képviseli, hogy kölcsönös kiméletes előzékenység mellett ismét biztosítva leend a bizalomteljes békeviszony állam és egyház közt. Agliardi nunczius különböző alkalmakkor tartott kitérő beszédeinek legfontosabb részét ezekben emeljük ki: „... ha néha — ami a földi küzdelmes életben szinte elkerülhetetlen, — nézeteltérések merülnek is fel, az igazság és egymás szeretete mindig megtalálja az egyetértés útját.“ E szavakat nemcsak legmagasabb oldalról, hanem Agliardi nunczius részéről is a Vatikánban Magyarország iránt táplált békeszeretete világos kifejezéseképpen jelölik meg, valamint annak a rendkívüli rokonérzésnek kifejezéseképpen, melyet XIII. Leó pápa Magyarország apostoli királyának és a mélyen vallásos, keresztényi érzelmeisége által kitérő magyar nemzetnek szentel.

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

S o h a.

— A „Torontál“ eredeti tárczája. —
 Irta: Feer Eliz.

— Nem hagylak el soha — soha!
 Behallom kívülről amint valaki ezeket mondja valakinek.

Bizonyosan egy szerelmes pár ment el az ablak alatt. Nem láttam ugyan őket, de a halott pár szóból következtetem, hogy azok voltak.
 — Nem hagylak el soha — soha!

Elhangzott a szép tavaszi est csendjében, mint egy lágy fuvalom, mint egy könnyű sóhaj. Olyan melancholikus hangulat fogott el. Ön kénytelenül ismétlem magamban: soha, soha. Örökké, az egész életen át, a sirig, a végtelenségig. Mindezt magában foglalja ez az egy szó, és mégis hányszor mondják ki és nem tartják meg. Szerelmesek forrón, édesen sugják egymás fülébe: soha, soha! — és elég közöttük egy könnyű felleg vagy egy új fellángolás, hogy elfelejtsek. Jegyesek az oltár előtt komoly szent érzéstől áthatva esküszik: soha, soha! És hányszor török meg az esküt mig aztán teljesen szétfosszik ama szent óra emléke.

Lelkemnek olyan borongós vágya támad kutatni az érzelmek mélységét, valódiságát. Kezresni egy olyan érzést, melyet nem változtat meg az idő, mely igaz, örök, melyhez nem fér egy parányi önzés, számítás. A szerelem nem örök,

nem igaz, mert tárgyát könnyen változtatja és önző, mert gyönyört keres. A barátság csak mulékony buborék, mely az érdek próbakövén könnyen szétpattan, vagy elmossa az idő. Az élet változatos hullámváza új érzelmeket kelt bennünk s feledjük a régieket. A lélekben mindig homályosabb az emlék, mig lassankint egészen elmosódik az idő végtelenségében. Csak egy érzés igaz mély, örök, az anyai szeretet.

Mindent el lehet felejteni, mindent, csak az anyát nem, soha. Az elvesztett kedvest pótolhatja egy új. Ha kincset veszítettünk, visszaadhatja egy szerencsés véletlen. Ha a sors nehéz csapása elcsüggeszt, lelkünk elvesztett hitét visszaadhatja egy új remény. Mindent kipótolhat a sors, mindent visszanyerhetünk az életben, csak egyet nem, soha, az édes anyát. Az egyetlen lény, kinek elvesztése örök fájó nyomot hagy a szív mélyén, az egyetlen lény, kinek emlékét nem mossa el sem idő, sem távolság soha.

Mig lelkem a gondolatok világában tévelyeg, körülöttem egészen besötétedik. Nem gyujtok világot, olyan jól esik így a sötétben gondolkodni. Hányszor ültem így estefelé anyámmal, ki ilyenkor mindig mesélt valamit a multból. Beszélt ifju koráról, az ő élete eltűnt boldog időszakáról. Vagy gyermekkori szokásaimat, pajkos csinyjeimet mesélte el. S én olyan áhitattal lestem ajkáról a szavakat, olyan figyelemmel hallgattam meg egy már sokszor hallott kis eseményt, mintha mindig valami új érdekes dolgot hallanék.

Es most egyedül, elhagyatva ülök itt sötét barátságtalan szobámban. De nem vagyok mégsem egészen egyedül: itt vannak velem a multak emlékei. Látom az anyámat, amint hosszú téli esteiken kötéseivel közénk ül és szép tündérmeséket regél, melyek messze ragadták képzelgő lelkemet. Messze, nagyon messze, honnan még most sem ragadta ki az élet könyörtelen valósága, honnan nem bir visszatérni soha, soha. Előtem áll, amint első vizagámra készít. Virágot tűz hajamba, új ruhát ad rám és úgy gyönyörködik bennem. Eltörülhetné ezt az emléket az idő?

Soha, soha.

Látom, amint hosszú kínos éjeken át ott ül ágyam mellett, jeges ruhákat rakosgat fejemre s számlálja a kanálba az orvosság-cseppeket. Iszonyuan szenvedek, lázamban azt hiszem, hogy a vizes ruha s az orvosság okozzák fájdalmimat; kiáltozom, hogy nem kell semmi. Anyám felém hajlik és olyan szelid hangon beszél hozzám, kezét fejemre teszi — és mintha már nem fájna olyan nagyon. Megkóstolja az orvosságot — már nekem sem olyan keserű. Ott virraszt melletttem, nem veszi le rólam hűségese ssemeit, melyekből a szeretet, a hűség egész világa sugárzik felém. Így nem tud nézni más az életben soha, soha.

Látom bus özvegyi ruhájában, sápadt, szelid arcán nehéz gondok ülnek, az élet gondjai. Görnyedten ül varása fölé hajolva, pedig már elmúlt éjfél, csak olykor kél fel munkája mellől, hogy valamelyikünket betakarjon s megnézi jól,

Sándor király és a skuptina. A szerb skuptinai választások eredménye és a Szerbiában jelenleg létező politikai helyzet Sándor királyra nézve lehetővé teszi, hogy visszatérjen a mult esztendei kormányprogramjához, vagyis egy pártonkívüli miniszterium alakításához, amely miniszterium a konzervatív elemekre támaszkodik.

HIREK.

Tájékoztató.

Május 13. A tor. m. gazd. egyesület közgyűlése.
Május 16-19. Országos vásár.
Május 19. A tor. közm. egyesület estélye.
Május 19. Tisztviszéki ülés.
Május 20. Torontálmege tavaszi rendes közgyűlése

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Kinevezés.** Torontálvármegye főispánja Rell Ferenc vezétt joghallgató közigazgatási fogalmazó gyakornokká kinevezte.

— **Eljegyzés.** Van Royen H. I., Van Royen K. J. testvére eljegyezte ó-moraviczi Heinrich Nándor leányát, Ida kisasszonyt Temesvárott.

— **Buzaszentelés.** A kedvezőtlen időjárás folytán nem indult ki buzaszentelési körmenet a mezőre, hanem csak a templomban végezte a szentelést Anton Miklós káplán a hétórai mise után. A templomot ez alkalomból megtöltötte iskoláinknak: a főgymnasium, a polgári, zárdabeli- és városi elemi iskolák tanuló ifjúsága, valamint nagy számban más hívek is.

— **Magyar színészet Nagyikindán.** Kunhegyi Miklós színigazgató, aki társulatával ez időszakra Zala-Egerszegre működik, május első felében Nagyikindára érkezik s legfőbb május hó 15-én meg is kezdi működését.

— **Segély az árvizkárosultaknak.** Perczel Dezső belügyminiszter, mint értesülünk, 300 lrt segélyt utaltatott a torontálmegei árvizkárosultaknak.

— **Zubovics Fedor sajtópöre.** Ismeretes az a viszalykodás, mely Zubovics Fedor honvédszázados és lakóhelyének, Verőcze községének előjárásága közt létezett s többször bírósági beavatkozást is igényelt. E tárgyban az „Egyetértés” hasábjain egy újdonság jelent meg, melyet Baján Miksa hírlapíró irt Oroszi Jenő verőczei lelkésztől kapott adatok alapján A hírlapi közlemény miatt ugy Zubovics, mint hivatalból Kozma Sándor, kir. főügyész is sajtópanaszt emelt a nevezettek ellen. Ennek következtében a budapesti sajtóbírószág holnapra tüzte ki ellenük az esküdtzéki tárgyalást, melyen Zubovics századost Hets Odön fogja képviselni, a vádlottak közül pedig Bajánt Guthi Soma, a verőczei lelkész Nagy Dezső fogja védeni. Emellett a főügyesség is képviselteti magát a tárgyaláson.

alszunk-e. En edes sápadt kis anyám, én egyetlen mindenem e világon, ei tudnám-e valaha mindezeket felejteni? Soha, soha!

Atvonultak lelkemen mind a multak képei s megint magamra maradtam a néma éj bus magányában. Nem tudom mi lett, olyan fájdalommas vágy fogott el egy szerető lény keblén kiserini azt a sok néma szenvedést, melyet a világ előtt vidám mosoly alá temetve hordok.

Ez órában százszorosán érzem elhagyatottságomat, olyan végtelenül fájó üresség van szívemben. Erzem, hogy ebben a szép, fényes, zajos világban milyen nagyon árva, elhagyatott vagyok, hogy nincs senkim, senkim.

Van. Szivem mélyén azt mondja egy hang, van. Van egy lény, aki szeret, az anyám. Az edes anyám, ki a távolból talán most is álmatlanul gondol reám, mint én ő reá.

Már nagyon késő lehet, mert odakünt világosodni kezd. Bányadság, álmoság lep meg egyszerre. Nem bírom tovább a tollat, lefekszem, talán anyámról s a multak eltűnt örömeiről fogok álmodni. A sors ugy sem adott nekem mást, csak álmokat.

Már régóta nem imádkoztam, rég megszűntem binni. De most valami békés érzet lopódzik szívembe, mintegy félálomban elmondom azt az imát, a melyet anyámtól először hallottam, a melyet nem fogok elfelejteni soha, soha.

— **Gyűjtés egy templomra.** A Felső-muzslán emelendő róm. kath. templom javára újabbán a veszprémi káptalan a 138. sz. gyűjtőívén 5 frt és Bende Imre nyitrai püspök a 112. sz. gyűjtőívén 5 frtot küldött be. Befolyt továbbá a 31. sz. gyűjtőívén: gróf Nákó Kálmán 50 frt, dr. Kuhn Lajos 5 frt, Hemi Ferencz 1 frt, Rittich Béla 1 frt, Begn Gyula és neje 10 frt, Schreyer Viktor 1 frt, Telling József 1 frt, Koczi László 1 frt, Simnatic Géza 5 frt, Schwarze Eberhard 5 frt, Mattiasich Ferencz 1 frt, Czenczinger Ferencz 1 frt, Müller János 1 frt, Braun János 1 frt, Alt János 1 frt; az 50. sz. gyűjtőívén Lederer Artur és Károly 50 frt, Burger István 2 frt, Hoffmann János 3 frt, Enyedi Géza 2 frt, dr. Schön Géza 2 frt; a 139. sz. iven a kalocsai főkáptalan 50 frt; a 70. sz. gyűjtőívén Gál Imre 2 frt, Csapozovits Dusan 50 kr, Zoltán József 1 frt, Belgram Antal, Brankovics György, Schummer Vilmos és Mátyás, Werth József és Scherz János 50-50 krajczár.

— **Egy inggomb ölte meg.** Szegedről írják: Csodálatos veletlenségtől támadt halálzás ejtette gyászba a Pálffy-családot. Pálffy Balázs, a Pálffy Testvérek paprikagyár és vasöntőde czég beltagja, az éjjel három hónapi szenvedés után életének 57-ik évében elhunyt. Az erős termetű, egészséges embert egy apróka kis vasdarab, egy eltört inggomb ölte meg. Három hó előtt lefekvés közben amint ingje gallérját kikapcsolta, inggombja elpattant s darabjai a szőnyegre hullottak. Pálffy nem ügyelt a kis vasdarabokra s amint járt kelt a szobában, meztelen lábball az egyikre rátaposott. Az aztán egy kis sebet ejtett a sarkán, amit nem vett figyelembe. Harmadnegyednap már fájni kezdett a seb, amelyről később kiderült, hogy vérmérgezést okozott, amely gyorsan terjedt el a testben. Három teljes hónapig szenvedett aztán Pálffy Balázs iszonyu kínok között. Négy öt orvos járt betegágyához, de nem bírtak rajta segíteni. Az amputáció ellen folyton tiltakozott. A család azonban már engedélyt adott volna az orvosnak erre is, de ezek kijelentették, hogy az nem segíthet már. Ma hajnalban a nagy, erős férfi, akit egy inggomb ölt meg, kiszendvedt.

— **Az igazságügy köréből.** Az igazságügyi miniszter Wertheim Gyula beodrai ügyvédjelöltet a török becssei kir. járásbírószághoz aljegyzőnek nevezte ki.

— **Az elgázolt rabbi.** Vértagyasztó jelenet színhelye volt 1893. évi november 14-én este a nagykáti vasúti állomás, ahoval akkor az arad-budapesti vonat berobogott. A kocsiból kiszállt Fischer Márk nagykáti rabbi s amint a pályához felé indult, az előtte álló másik vágányon megjött egy tehervonat s ez a mitsem sejtő rabbitéletlenül hústömegéggázolta. Nem sokára a pestvidéki törvényszék bünvádi nyomozást indított a szerencsétlenség dolgában, de az eljárást megszüntette, mert ugy látta, hogy senkit sem terhel gondatlanság vagy mulasztás. Fischernek özvegye s egy harmadfél éves gyermeke maradt, akiknek nevében Perl Soma dr. megfélebbzte a határozatot s egyuttal polgári pört is indított a magy. kir. államvasutak ellen 50.000 frtnyi kártérítés iránt. Ez a pör most foly, de a büntető pörben azóta változás állott be, amennyiben a kir. tábla feloldotta az első bíróság határozatát s arra utasította a törvényszéket, hogy hallgassa ki azokat a mellőzött tanukat, akikkel Fischeré bizonyítani akarja, hogy férje halálát az államvasut alkalmazottainak mulasztása okozta s aztán hozzon újabb határozatot.

— **A gazdasági egyesület kísérleti telepe.** A torontálmegei gazdasági egyesület, amely most már Nagybecskerekben működik, Nagyikinda városától 21 hold földet bírt bérmentesen gazdasági kísérletek czéljából. Az egyesület most visszaadta a városnak a „kísérleti telepet”, 15 holdját ugarolva, 6 holdját, pedig bevetve. Az előbbieket 3 frtjával, az utóbbiakat pedig 15 frtjával váltotta meg a város. A napokban ugyanezen földet árverés útján bérbeadtak s az ugaroltak 33 frtnyi, a bevetettek 43 frtnyi átlagos összegért vétettek haszonbérbe.

— **Fiatall templomrabló.** Zomborban, mint levelezőnk írja, Gruics Koszta zombori műtakácssegéd a napokban a nagy szerb templomban pár hatos diurnumért a sekrestyének segédkezett a tisztogatásban. Tisztogatás közben az a bűnös terv fogamzott meg agyában, hogy ki fogja rabolni a templom perselyét. Hogy szándékát elérhesse, este, mikor a templomot bezárták, észrevétlenül benn maradt. Nyugodtan látott munkájához, feltörte a perselyeket s a bennök volt összegeket magához vette. Hajnalban Gruics a templomba jövő hívek közé vegyült s így senki sem vette észre, hogy az egész éjszakán át a

templomban volt. A korcsmákban történt feltűnő költekezése miatt azonban a gyanu mégis reá háromlott; a rendőrség kérdőre vonta s ő be is ismerte bűnös tettet. Atadták a kir. ügyésznek.

— **Szerelmes cigánylegény.** Egressen, írja levelezőnk, Jorga Szima fiatal cigánylegény halálosan beleszeretett Juon Todor cigány-nak Jeva nevű 16 éves lányába. A szerelmes fiatal embert annyira megszedítette Jeva bogár szeme, hogy a minap este megleste szive imádoztóját, ölbe kapta s egy kocsin elhajtatott vele Nagy-Szent-Miklósra. A szerelmes pár három napig rejtőzködött valami Kicza nevű egyén házában, a mikor csak egyszerre megjelent az öreg dáde egy furkos bottal a kezében. Az füttykössel ugy elverte a szerelmitas legényt, hogy az most ágyban fekvő beteg, és az orvosi látélet szerint az oldalbordái is betörték. Az öreg cigány ellen megindították a büntető eljárást.

— **A lovag ur.** Budapestről írják: Kmoskó Miklós Sándort, akit a rendőrség négy nap előtt letartóztatott, ma átkísérték az ügyészhez fogházába. Az elegáns fiatalember nem ismeretlen már ezen a helyen. Néhány hónap előtt szintén belakója volt a törvénykezési palotának, melynek több hivatalnokát uri grandezával köszöntötte ma, amikor a fogház udvarán a többi rabokkal átvették. Akkor családok miatt jelentették fel Kmoskót s egy budai sétahelyen fogták el, amint, bár nem is katona, főhadnagy uniformisban feszített a sétálóközött. A bíróság aligha fogja a jócsaládból való, de ugylátszik javíthatlan ifjut egyhamar szabadom bocsátani.

— **Egy örvöngő rémtette.** Szan Francziskóból eddig még alig hallott véres bűntényről írják. A városból ugyanis néhány nap óta nyomtalanul eltűnt három fiatal nő. Mind a három előkelő család tagja volt. A mult szombaton végre ráakadtak az egyik holttestére a baptista lelkész dolgozó szobájában. Vad erőszak nyomai látszottak rajta, hasonlóké a másodikon is, a melyet a toronyban találtak meg. A harmadik nőnek ugyan ilyen sors jutott, azzal a különbséggel, hogy hohérja ezt a templom padlásán rejtette el. Az embertelen hóhérsággal valami Duráni nevű orvosnövendéket gyanusitanak, a ki a baptista egyház vasárnapi iskolájánál volt alkalmazva. A gyanu ugy került rá, hogy lakásán megtalálták az egyik áldozat piztárczáját.

— **A flandriai gróf ékszerel.** Bizonyára még mindenkinek élénk emlékezetében van az, az annak idején egész Európában nagy szenzációt kellett betörés, melyet a flandriai grófnál követtek el. A betörők akkor több millió forint értékű ékszer loptak el a dúsgazdag gróftól s azóta nyomuk veszett. Hiába kereste őket egész Európa rendőrsége, nem tudtak rájuk akadni. A homályos ügy főle most némi világosság derül. A brüsszeli rendőrség ugyanis, mint Brüsszselből írják, tegnapi elfogott egy szolgát, ki régebben alkalmazottja volt a flandriai grófnak. A szolga hosszas vallatás után beismerete, hogy a grófnál elkövetett nagy ékszerlopásban neki is része volt. A rendőrség most a szolga vallomása alapján ismét széleskörű vizsgálatot indított s nagyban reméli, hogy hamarosan kézrekeríti az egész betörőbandát.

S z i n h á z.

A kis alamuszi.

— Bogdán Erzsé első szinpadai kísérlete.

Telt ház előtt került tegnap szinre Bokor „Kis alamuszi” ja, melyet rövid idő alatt másodszer adtak. Az előadásnak különös érdekességét kölcsönözött Bogdán Erzsé vendég szereplése, kinek ez volt első szinpadai kísérlete. A fiatal énekesnő, ki a czimszerepet adta, nemcsak vonzó személyi tulajdonságaival hatott, hanem ügyes játékkal és különösen a magas fekvésben csengő, tömör hangjával. Ha megszerzi a kellő szinpadai routinet, amelyet egy kezdő énekesnőtől természetesen nem követelhetünk és megszokik a hamis intonációról, mely tegnap több ízben volt észrevehető, igen hasznavehető tagja lesz az operetennek. A közönség igen barátságosan fogadta Bogdán Erzsé énekszámait után sűrűn tapsolt. Pogány Janka ezuttal is szép hangja egész varázsával énekelte Sarah halás dalait, mi nem is tévesztette el a hatást: majdnem minden számát megújrázták. Tomot Boros adta a nála megszokott diszkrét komikummal. Serfőzy Zsenni nagyon csinosan énekelte dalát a második felvonásban, melyet halásan megtapsoltak. A zenekar tegnap oly erővel játszott, mintha az volna legfőbb feladata, hogy az énekből minél többet eltakarjon.

